

ÎNCHEIERE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Irina Baran

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Școlii de Arte „Alexei Stîrcea” împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la contestarea deciziei privind discriminarea prin hărțuire la locul de muncă

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Irina Baran și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 7 aprilie 2016, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 4 martie 2015, Școala de Arte „Alexei Stîrcea” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, intervenient accesoriu Irina Baran cu privire la contestarea deciziei privind discriminarea prin hărțuire la locul de muncă.

În motivarea acțiunii a invocat că decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 168/4 din 30 decembrie 2014, adoptată în cauza Irinei Baran către administrația Școlii de Arte „Alexei Stîrcea” privind discriminarea prin hărțuire la locul de muncă, este ilegală în fond, emisă contrar prevederilor legii și ilegală ca fiind emisă cu încălcarea competenței și cu încălcarea procedurii stabilite.

Menționează că examinarea cauzei Irinei Baran împotriva administrației Școlii de Arte „Alexei Stîrcea” a avut loc cu încălcarea procedurii stabilite de prevederile pct. 11 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012.

Relevă că faptele expuse în petiția Irinei Baran nu corespund realității și nu constituie discriminare prin hărțuire la locul de muncă în corespundere cu

prevederile art. 7 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012.

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (2), 3 alin. (1), 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, susține că la 29 ianuarie 2015 a înaintat o cerere prealabilă Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, la care nu a primit niciun răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 1 alin. (2), 3 alin. (1), 25 din Legea contenciosului administrativ, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 168/4 din 30 decembrie 2014, adoptată în cauza Irinei Baran către administrația Școlii de Arte „Alexei Stîrcea” privind discriminarea prin hărțuire la locul de muncă, ca ilegală în fond emisă contrar prevederilor legii, ca fiind emisă cu încălcarea competenței și cu încălcarea procedurii stabilite și respingerea plângerei petiționarei Irina Baran.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 aprilie 2015, a fost suspendată executarea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 168/4 din 30 decembrie 2014, adoptată în cauza Irinei Baran către administrația Școlii de Arte „Alexei Stîrcea” privind discriminarea prin hărțuire la locul de muncă, încheiere menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2015.

La 16 februarie 2016, Școala de Arte „Alexei Stîrcea” a depus cerere de concretizare a motivelor și solicitărilor din acțiune, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 168/4 din 30 decembrie 2014, adoptată în cauza Irinei Baran către administrației Școlii de Arte „Alexei Stîrcea” privind discriminarea prin hărțuire la locul de muncă, ca ilegală în fond și emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

În motivarea cererii de concretizare a invocat că decizia contestată a fost emisă contrar procedurii stabilite de lege, deoarece cauza a fost examinată doar de un singur membru al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, contrar prevederilor pct. 11 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012, potrivit cărora ședințele Consiliului sânt deliberative dacă la ele participă 4 membri. În cazul absenței președintelui, ședința este prezidată de un membru desemnat de acesta sau după caz, de un membru ales la ședință.

Menționează că la baza deciziei contestate a fost indicată o pretinsă înregistrare audio care nu a fost examinată în cadrul ședințelor de audieri în cauza vizată și pe marginea cărei nu au putut de a se expune, prin ce le-a fost încălcat dreptul de a oferi careva explicații pe marginea acelor înregistrări audio.

Explică că au fost încălcate și dispozițiile pct. 14 lit. d) din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012, în care se menționează că de competența acestuia ține și obligația de a remite copia de plângere și materialele care o însoțesc membrilor Consiliului și reclamantului cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data examinării acesteia, pe când Școlii

de Arte „Alexei Stîrcea” nu doar că nu i-a fost înmănată înregistrarea nominalizată, dar nici nu a fost examinată în ședința de audieri.

Sușține că la caz, nu este cunoscut în ce circumstanțe au fost efectuate înregistrările audio, autenticitatea acestora, calitatea probantă fiind pusă la îndoială.

În acest sens, explică că potrivit prevederilor art. 146 CPC, persoana care prezintă o înregistrare audio-video pe un suport electronic sau de altă natură ori solicită reclamarea unor astfel de înregistrări este obligată să indice persoana care a efectuat înregistrarea, timpul și condițiile înregistrării și că nu poate servi ca probă înregistrarea audio-video ascunsă dacă nu este permisă prin lege.

Remarcă că Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nu a demonstrat și nu a prezentat careva probe care să ateste că la ședința Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 9 septembrie 2014 a fost prezent Ion Guțu, care acționa în numele angajatorului Școala de Arte „Alexei Stîrcea”, or, dânsul nici nu a fost la ședința nominalizată.

Subliniază că Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nu a probat faptele care se pretind a fi discriminatorii.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 7 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă.

A fost anulată decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 168/4 din 30 decembrie 2014, adoptată în cauza Irinei Baran către administrația Școlii de Arte „Alexei Stîrcea” privind discriminarea prin hărțuire la locul de muncă.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 noiembrie 2016, a fost restituită cererea de apel declarată de către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 7 aprilie 2016, ca fiind depusă în afara termenului legal.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, a fost respins apelul declarat de Irina Baran și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 7 aprilie 2016.

A fost respins recursul declarat de Irina Baran și menținută încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 aprilie 2015.

La 3 august 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Irina Baran a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de Școala de Arte „Alexei Stîrcea”.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, considerându-le neîntemeiate.

Menționează că instanțele de judecată ierarhice inferioare au interpretat eronat prevederile Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, precum și ale Regulamentului de activitate al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012, au apreciat arbitrar probele fără a ține cont de faptul că Școala

de Arte „Alexei Stîrcea” nu a argumentat în acțiune că decizia contestată în speță, ar fi emisă cu încălcarea prevederilor legii, cu încălcarea competenței sau cu încălcarea procedurii.

Consideră neîntemeiate concluziile instanțelor de judecată ierarhice inferioare precum că decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 168/4 din 30 decembrie 2014 este ilegală ca fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite și anume cu încălcarea prevederilor pct. 20, 53 și 65 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, aprobat prin Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 și că Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nu ar fi respectat principiul contradictorialității, or, din decizia Consiliului este evident că toate părțile au fost citate pentru audieri, s-au prezentat și au oferit atât explicații în scris, cât și verbale, au avut libertatea și dreptul de a depune probe, de a contesta alte probe existente sau administrate la dosar, de a face cunoștință cu toate materialele cauzei și a înainta obiecții.

Cu referire la înregistrările audio, relevă că le-a primit de la ofițerul de urmărire penală în cadrul procesului penal, în care a fost implicată ca persoană bănuită în rezultatul adresării Școlii de Arte „Alexei Stîrcea” și că anume administrația școlii a prezentat organului de urmărire penală în calitate de probă acest disc cu înregistrările audio a ședinței consiliului pedagogic.

Obiectează că prima instanță a reținut spre examinare cererea de chemare în judecată integral, chiar dacă cererea conținea pretenții suplimentare, diferite decât cele formulate în cererea prealabilă înaintată Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, prin urmare consideră că urmau a fi respinse de către instanță, or, argumentele ce nu se regăsesc în cererea prealabilă nu pot fi invocate în cererea de chemare în judecată, așa cum în privința lor nu a fost respectată procedura prealabilă prevăzută de prevederile art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Indică că instanțele de judecată ierarhice inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 123 alin. (2) CPC, deoarece prin hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4406/2015 din 28 ianuarie 2016, a fost expusă situația de discriminare în privința dânzei și calificate acțiunile Școlii de Arte „Alexei Stîrcea” ca fiind hărțuire la locul de muncă, în care a fost menționat că Irina Baran în calitate de salariată a fost supusă hărțuirii prin comportamentul angajatorului Școlii de Arte „Alexei Stîrcea”, care a creat salariatei un mediu ostil, degradant, umilitor și ofensator, lezând astfel demnitatea Irinei Baran la locul de muncă.

Evidențiază că prin aceeași hotărâre a Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 se face referire la decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 168/4 din 30 decembrie 2014.

Relevă că tot, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, Școala de Arte „Alexei Stîrcea” a fost obligată să înceteze hărțuirea în privința ei, fiind recunoscute acțiunile de hărțuire prin neatacarea de către Școala de Arte „Alexei Stîrcea” a hotărârii indicate, mai mult că Școala de Arte „Alexei Stîrcea” i-a achitat benevol prejudiciu moral și material suportat de către ea în rezultatul acțiunilor de hărțuire.

La 26 septembrie 2017, Școala de Arte „Alexei Strîcea” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Irina Baran.

La 29 septembrie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus referință, prin care a solicitat admiterea recursului declarat de Irina Baran.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 iunie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 226 vol. I), careva date despre recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Irina Baran nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Irina Baran, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Irina Baran ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Irina Baran se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță